

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317205065
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5317205065.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov: matka X. T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. XXXX, C., zastúpená JUDr. Janou Hanulákovou, Dis., advokátkou so sídlom XXX XX H. XXX, Advokátska kancelária so sídlom P. A. XXXX, XXX XX C. (adresa pre doručovanie písomností) a otec P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX, C., t.č. bytom Y., K. XXXLE, XX L. H., o zvýšenie výživného, v konaní o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 16P/24/2017-114 zo dňa 23. marca 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 16P/24/2017-114 zo dňa 23. marca 2018
p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 16P/49/2013-37 zo dňa 14.06.2013, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca P. D., nar. XX.XX.XXXX, k maloletému T. D., nar. XX.XX.XXXX, v sume 120,00 Eur mesačne, v časti týkajúcej sa výšky výživného tak, že odo dňa 28.07.2017 určil výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletému T. v sume 190,00 Eur mesačne, ktorú je otec maloletého povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletého X. T. D. (výrok I.). Splatné výživné za obdobie od 28.07.2017 do 23.03.2018 v sume 569,00 Eur súd umožnil otcovi zaplatiť v 18-tich splátkach po 30,00 Eur a v jednej splátke v sume 29,00 Eur spolu s bežným výživným, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok II). Vo zvyšku súd návrh matky zamietol (výrok III.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal súd právo na náhradu trov konania (výrok IV).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa podaným návrhom zo dňa 28.07.2017 domáhala zvýšenia výživného pre maloleté dieťa na sumu 250,00 Eur mesačne z dôvodu, že v čase posledného rozhodovania o výživnom maloletý T. navštevoval 1. stupeň základnej školy, pričom od septembra roku 2017 bude žiakom 8. ročníka základnej školy, a teda došlo k zásadnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ako i na strane otca, ktorý má vyšší príjem. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že o výživnom na maloleté dieťa bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 16P/49/2013-37 zo dňa 14.06.2013, kedy bola upravená vyživovacia povinnosť otca voči maloletému T. tak, že došlo k zníženiu výživného zo sumy 170,00 Eur mesačne na sumu 120,00 Eur mesačne odo dňa právoplatnosti rozsudku. Maloletý T. navštevoval 1. stupeň základnej školy, bol žiakom 3. ročníka. Diagnostikované mal zdravotné problémy, trpel alergiami, za čo matka doplácala v

priemere mesačne sumu 30,78 Eur. Ďalšie náklady na maloleté dieťa predstavovali náklady na stravu 100,00 Eur mesačne, ošatenie a obuv 50,00 Eur mesačne, hygiena 10,00 Eur mesačne, poplatky v škole 10,00 Eur. Matka maloletého dieťaťa bývala v spoločnej domácnosti so svojou matkou a tejto prispievala na bývanie čiastkou 100,00 Eur mesačne. Splácala spoločný dlh, ktorý mala s bývalým manželom P. D. v sume 100,00 Eur mesačne, bola zamestnaná a jej príjem dosahoval výšku 358,00 Eur. Otec bol nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, poberal dávky v hmotnej núdzi, žil s priateľkou v Českej republike a táto bola v čase rozhodovania súdu tehotná. Rodičom priateľky prispieval na stravu 100,00 Eur mesačne, bol alergik a za spreje doplácaval mesačne sumu 3,00 Eurá.

3. S poukazom na ust. § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine súd konštatoval zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa, zmenu odôvodnených nárokov súvisiacich s jeho vekom, vzdelaním, zdravotným stavom aj voľnočasovými aktivitami. Od posledného rozhodnutia uplynula doba viac ako 5 rokov, a teda preukázateľne došlo k nárastu životných nákladov. Priemerné mesačné výdavky na výživu maloletého dosahujú sumu 281,60 Eur, ktoré matka v konaní vyčíslila a dokladovala. Nebolo preukázané, že by otec nad rámec výživného maloletému prispel finančne alebo vecnými darmi. U maloletého naďalej pretrvávajú zdravotné problémy súvisiace s alergiou. Musí absolvovať v Martine trikrát ročne odborné vyšetrenie, pričom jedna cesta tam aj späť predstavuje sumu 40,00 Eur, každý deň užíva lieky, za čo matka doplácava mesačne 25,05 Eur. Raz ročne je nútená zakúpiť protialergické pero, za čo doplácava 5,00 Eur. Okrem toho užíva liek na posilnenie imunity, za ktorý mesačne matka doplácava sumu 36,23 Eur. Ďalšie výdavky na maloletého predstavujú poplatky za internet 13,00 Eur mesačne, telefón 10,00 Eur mesačne, oblečenie, obuv v priemere 40,00 Eur mesačne, strava 100,00 Eur, hygiena 10,00 Eur, krúžok - karate 30,00 Eur. K zmene pomerov došlo aj na strane matky, ktorá uzatvorila nové manželstvo, pribudla jej vyživovacia povinnosť k maloletému Y.. Matka je toho času na materskej dovolenke a pobera materský príspevok 200,00 Eur mesačne a taktiež prídavky na dve maloleté deti. Podstatným spôsobom sa zlepšila sociálna situácia na strane otca. V súčasnej dobe žije a pracuje v Anglicku s priemernou čistou mesačnou mzdou 1.881,00 Eur. Dlhšie odlúčenie od rodiny malo zlý psychický efekt na jeho dcéru Q. a taktiež jej matku, a preto sa presťahovali za ním do Anglicka, kde je on živiteľom rodiny. Nepoberá žiadne sociálne dávky v Anglicku, ani v Českej republike, resp. na Slovensku. Manželka po prepustení z práce aktuálne nikde nepracuje, je v domácnosti. Zo svojho príjmu otec platí v Anglicku nájom 600,00 až 660,00 libier, nájom v Česku 3.800,00 Kč, náklady za odpad v Českej republike 20,00 Eur, spláca pôžičku 350,00 Eur, internet 10,00 Eur, cesta do práce 90,00 Eur, splátky poisťky na auto 125,00 libier, zvyšné náklady predstavujú ošatenie, náklady na ošetrovanie lekárom, jedlo a podobne. V nadväznosti na všetky zistené rozhodujúce skutočnosti dospel súd k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca, aby na výživu maloletého syna T. prispieval vyššou sumou. Za nevyhnutné výdavky otca súd nepovažoval náklady, ktoré vynakladá na prevádzku dvoch motorových vozidiel. Súd nepokladal za preukázané tvrdenie otca, že priemerne mesačne uhrádza na bývanie sumu 140,00 Eur rodičom svojej terajšej manželky (napriek tomu, že žije väčšinu roka v Anglicku). Toto tvrdenie otca súd považoval za účelové, v snahe navýšiť svoje výdavky a tým znížiť výživné na maloleté dieťa. Rovnako súd mal za to, že sú rezervy na strane otca aj vo výdavkoch vynaložených mesačne za návštevu fit centra (mesačne 40,00 libier). Náklady na výživu maloletého dieťaťa majú prednosť pred voľnočasovými aktivitami otca. Pokiaľ otec uvádzal, že jeho terajšia manželka nikde nepracuje, a teda má vyživovaciu povinnosť nielen k dcére Q. a T., ale aj k svojej terajšej manželke, súd poukázal na to, že výživné na maloleté dieťa predchádza vyživovaciu povinnosť na manželku. Na rozdiel od manželky otca, maloletý T. vzhľadom na svoj vek nie je schopný pracovať a ani sa zamestnať. S poukazom na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s § 62 Zákona o rodine súd mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca, aby na výživu maloletého T. prispieval sumou 190,00 Eur mesačne. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa požadovala zvýšiť výživné na sumu 250,00 Eur mesačne, vo zvyšku návrh matky zamietol. Zameškané výživné umožnil súd otcovi zaplatiť v 18-tich splátkach po 30,00 Eur a jednej splátke v sume 29,00 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich (§ 232 ods. 4 CSP). O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že výživné pre maloletého T. bude zvýšené odo dňa 28.07.2017 zo sumy 120,00 Eur na sumu 150,00 Eur mesačne. Namietal, že súd v rozpore so zásadou primeranosti a rovnoprávnosti určil neprimerane vysoké výživné na maloleté dieťa. Okresný súd pri skúmaní majetkových pomerov otca neprihliadol na jeho mesačné výdavky, cestovné do zamestnania v Anglii, cestovné na Slovensko a do Čiech, telefón, stravné, poistenie, atď. Podľa názoru otca nedošlo k navýšeniu potrieb dieťaťa o sumu 70,00 Eur. Výdavky na dieťa uvádzané matkou sú uvádzané v maximálnych výškach a predovšetkým vytkol súdu,

že nezohľadnil jeho výdavky v zahraničí. Okresný súd sa nevysporiadal tiež so skutočnosťou, že matka nadobudla majetok vysokej hodnoty, a to polovicu domu č. XXXX v C.. Pokiaľ z jeho strany dôjde k úhrade výživného, zameškaného výživného a ostatných mesačných nákladov, nezostane mu na výživu jeho dcéry Q. P. nič a taktiež nemá z čoho žiť. Pokiaľ aj matka maloletého dieťaťa uvádzala náklady spojené s lekáorskými kontrolami, dal do pozornosti, že tieto vyšetrenia sú plne hrazené zdravotnou poisťovňou a súd ich preto nemal považovať za opodstatnené. Podľa presvedčenia otca mesačné náklady na výživu maloletého sa zvýšili o 30,00 Eur a nie o 70,00 Eur mesačne.

5. Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie otca označila za účelové a nedôvodné, pretože súdom určené výživné vo výške 190,00 Eur je adekvátne vo vzťahu k veku, ako aj potrebám maloletého T.. Pokiaľ otec uvádzal, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore so zásadou primeranosti a rovnoprávnosti a určil vysoké výživné, toto jeho tvrdenie je nedôvodné, pretože súd v rámci vykonaného dokazovania zisťoval všetky odôvodnené a nevyhnutné výdavky na maloletého T. a na základe toho určil primeranú výšku výživného. Navyiac dala do pozornosti, že zo strany otca je neehospodárne, aby vynakladal dvojnásobné výdavky na domácnosť v Anglicku a zároveň aj v Čechách, pokiaľ sa väčšinu času zdržiava v zahraničí.

6. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu a vyjadreniu matky k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Otec na vyjadrenie matky písomne nereagoval.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie otca bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) podľa § 387 ods. 1 CSP a § 2 ods. 1 CMP ako vecne správne potvrdil.

9. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v podstatnej miere sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 až § 222 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Na doplnenie považoval súd druhej inštancie za potrebné reagovať na odvolacie námietky otca formulované v podanom opravnom prostriedku.

11. Zákon o rodine umožňuje, ak sa zmenia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Samozrejme nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osoby výživou povinnej, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov.

12. Výživné stanovuje súd podľa stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania. Po rozhodnutí môže dôjsť k zmene odôvodnených potrieb oprávneného (napr. v súvislosti s pribúdajúcim vekom, začínajúcou školskou dochádzkou, prípravou na budúce povolanie, atď.), môže nastať i zmena v možnostiach a schopnostiach povinného (napr. v dôsledku zmeny zárobku, pribudnutia či zániku vyživovacej povinnosti, atď.). Ak sa tak stane, je možné previesť novú úpravu výšky výživného, a to buď jeho zvýšením alebo znížením, alebo dokonca zrušením vyživovacej povinnosti. Zmena rozsudku v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je prípustná od doby, kedy došlo k zmene pomerov. Zmena pomerov sa musí týkať skutočností, na ktorých bolo založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu. Súd, ktorý má rozhodovať o novej úprave výživného, musí spoľahlivo zistiť, kedy došlo k zmene pomerov, rozhodnutie, ktorým sa mení pôvodné rozhodnutie, musí nadväzovať na pôvodné rozhodnutie vo svojom obsahu, ale i vo svojom výroku.

13. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného rodiča voči dieťaťu. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Podľa súdnej praxe pre určenie výšky výživného k dieťaťu sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí, primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Na stanovenie výšky výživného je potrebné skúmať majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností povinného rodiča. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Krajský súd mal za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil podmienky pre posúdenie návrhu matky na zvýšenie výživného. Odvolací súd mal spoľahlivo preukázanú existenciu podmienok pre zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Od doby posledného rozhodovania, od poslednej úpravy výživného zmenili sa pomery, uplynulo viac ako 5 rokov, v čase posledného rozhodovania maloletý T. navštevoval 3. ročník základnej školy, aktuálne končí 2. stupeň základnej školy. Je prirodzené, že s pribúdajúcim vekom stúpajú bežné životné náklady na výživu maloletého a taktiež stúpajú náklady na mimoškolské aktivity. Nezanedbateľné sú aj náklady v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom (alergie). Osobné a majetkové pomery na strane otca sa taktiež zmenili, zamestnal sa a zvýšil sa jeho priemerný mesačný príjem, čo je skutočnosťou, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, pretože v čase posledného rozhodovania o výživnom súd vychádzal zo skutočnosti, že otec bol nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, poberal dávky v hmotnej núdzi. Výšku výživného stanoveného rozhodnutím okresného súdu považoval aj odvolací súd za zodpovedajúcu schopnostiam otca v zmysle § 62 Zákona o rodine aj pri zohľadnení tej skutočnosti, že otec aktuálne žije v manželstve, z ktorého pochádza maloletá dcéra Q. P. D., nar. XX.XX.XXXX.

15. Otec - odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam len zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd) nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazom súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov a nie strán, resp. účastníkov konania. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo návrhu matky na zvýšenie výživného sčasti vyhovel, prečo ho vo zvyšnej časti nepovažoval za dôvodný, z akých dôkazov vychádzal, pričom z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov.

17. Keďže v odvolacom konaní neboli zistené a preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia, krajský súd na základe zisteného skutkového a skutočného stavu, prihliadajúc na citovanú právnu úpravu, rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil. Aktuálne je maloletý T. starší o 5 rokov a ako dospievajúci chlapec, končiaci základnú školu, má výdavky primerané veku, ktoré sú všeobecne známe tak, ako ich popísala aj matka v konaní. Matka sa po rozvoze s otcom maloletého dieťaťa znovu vydala a z manželstva s E. T. pochádza maloletý syn Y., nar. XX.XX.XXXX, s ktorým je t.č. na materskej dovolenke, poberať materské dávky a prídavok na dve deti. Matka svojou osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa, ako aj úkonmi, ktoré vykonáva pre maloletého pri uspokojovaní jeho každodenných potrieb a taktiež nákladmi na bývanie, v prevažnej miere si nahrádza svoju povinnosť podieľať sa na výživnom pre maloletého vo finančnej čiastke, keďže aktuálne poberať iba materské dávky (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Otec taktiež uzavrel nové manželstvo, z ktorého vzťahu pochádza maloletá Q. P., nar. XX.XX.XXXX. Manželka otca nepracuje a otec finančne zabezpečuje potreby tejto

novej rodiny, ktorá aktuálne celá žije v Anglicku. Z dôkazov predložených otcom v súdnom konaní je zrejmé, aké všetky výdavky otec v Anglicku i v Čechách vynakladá. Možno súhlasiť s názorom vysloveným v napadnutom rozsudku, že výživné na maloleté deti má prednosť a na neodôvodnené výdavky sa nemá prihliadať. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou a závermi súdu prvej inštancie, ktorý podrobil analýze výdavky otca a vyhodnotil, ktoré z nich považuje za nedôvodné (napr. fit centrum) pri súčasnej vyživovacej povinnosti. Návrh matky, aby súd zvýšil výživné na sumu 250,00 Eur nepovažoval ani odvolací súd za dôvodný, a to vzhľadom na preukázané príjmové, osobné a majetkové pomery otca, ako aj skutočnosť, že dieťa v tomto čase navštevuje základnú školu, kde bežné výdavky nedosahujú takú výšku, ako je tomu pri navštevovaní strednej, resp. vysokej školy. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti ust. § 62 Zákona o rodine, v zmysle ktorého dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Aktuálna životná úroveň rodičov, resp. povinného rodiča nedovoľuje priznať matkou požadované výživné v sume 250,00 Eur mesačne, ktorá čiastka nezodpovedá ani reálnym a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa v aktuálnom období.

18. Krajský súd mal za to, že rozsudok okresného súdu o zvýšení výživného zodpovedá zákonným kritériám vymedzeným Zákonom o rodine, určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ako aj schopnostiam a možnostiam povinného rodiča, a preto rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

20. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.